

Jsem Pét'a Kůrková a je mi 12 let. Bydlím přechodně v Benešově a ve Zdiměřicích. Do školy chodím v Načeradci. Až budu velká a budu pracovat, chtěla bych být paní učitelkou ve školce nebo kadeřnicí. Ve Zdiměřicích máme chalupu po prababičce. Mám tu hodně kamarádů, tak se mi tu líbí.

Moje bydliště se nachází ve středních Čechách v kraji Vysočina. V době čtvrtohor se tu utvořila Blanická brázda, která tvoří přirozené rozhraní Středočeské pahorkatiny a Českomoravské vrchoviny. Krajina na východ od Blanické brázdy je předpolí Českomoravské vrchoviny. Českomoravská vrchovina je zajímavá táhlými svahy bez hlubokých údolí. Je to spíše rovina. Nadmořská výška je zde okolo 500 metrů.

V krásné hornaté krajině asi půl hodiny chůze od památné hory Blaník se rozkládá obec Načeradec. Patří k nejstarším v kraji mezi Blaníkem a Tábořem. Okolí Načeradce mělo vždy klimatické podmínky drsné. Krajina byla od čtvrtého tisíciletí před naším letopočtem zalesněna. Převládaly zde smíšené kyselé doubravy s velkým podílem dubu letního a také jedle.

V tomto okolí jsou zde významné také 2 řeky, Blanice a Trnávka. U řeky Trnávky je velký rybník, kde se dá stanovat a rybařit. Jezdí sem spoustu lidí na dovolenou.

Městys Načeradec, kam chodím do školy má celkem 1017 obyvatel. Jsou v tom započítaní lidé z přilehlých vesnic náležející k Načeradci. Za zakladatele Načeradce je považován Načerát, o kterém je první zmínka z roku 1126 jako o poslu knížete Soběslava k císaři Lotharovi. Zemřel 25.4.1142 v bitvě u Vysoké hory nedaleko Kutné Hory.

V roce 1996 získalo území okolo Načeradce a dalších přilehlých obcí statut oblasti, přesněji Chráněná krajinná oblast Blaník. Hlavní dominantou chráněného území je památný vrch Velký Blaník. Je také nejvyšším bodem tohoto území.

O Načeradci samém se toho moc neví. Ale ve 12. století byl postaven v Načeradci kostel, který byl zasvěcen sv. Petru. Když zde existuje kostel, musel ho někdo postavit, tudíž se tu předpokládá osada, která zde stála dříve než tento kostel. První písemná zmínka o kostele a osadě je z roku 1184. Želivský opat Jarloch se zmiňuje, že v načeradeckém kostele bylo přes noc uloženo tělo zemřelého opata Gotšalka.

Od počátku plnil Načeradec asi úlohu raně středověkého trhového střediska. Základem bylo rozsáhlé náměstí nepravidelného půdorysu. Rozsah náměstí naznačuje, že byl Načeradec centrem místního obchodu.

V roce 1437 měl Načeradec vlastního rychtáře, konšely, pečet' a městský znak. Rozmach město zaznamenalo v 16. století, kdy mělo soudní a trestní právo. Úpadek naopak znamenal nepříznivé 17. století. V roce 1620 bylo město vyloupeno uherským vojskem, 1639 císařskými vojáky a v roce 1645 švédskými žoldáky. V roce 1866 sem byl zavlečen mor. Průmysl zde byl zanedbatelný, půlka Načeradce byla pustá.

Nejzajímavější v okolí Načeradce je určitě **Velký Blaník**. Váže se k němu pověst o Blanických rytířích, kteří vyjedou na pomoc, až bude české zemi nejhůře. Je také zajímavý svou historií. V pátém a čtvrtém století před naším letopočtem zde sídlili keltové. Nacházejí se zde pozůstatky v podobě rozvalin kamenů po jejich halštatsko-laténskému hradišti. V roce 1940 zde proběhl archeologický výzkum, který prokázal zahloubené objekty s přístavky o rozloze 6,8 x 8 metrů. Také se tu našla keramika, přesleny a ruční kamenné mlýnky.

Na vrcholu hory dnes stojí rozhledna, která láká mnoho turistů k vyhlídce.

V Načeradci je asi nejvzácnější česká pamětihodnost, tzv. **Načeradský misál**. Je to kodex ze 13. století, který je napsán na pergamenu. Je to nejznámější a nejuzívanější liturgická kniha používaná v katolické církvi. Misál obsahuje modlitby, které přednáší kněz.

Další zajímavostí městyse je **načeradský sirotčinec**. Nachází se v budově bývalého zámku. Založen byl kolem roku 1925, kdy zámek koupila družina československých válečných poškozců. Následně jej dala opravit na sirotčinec pro děti válečných invalidů, poškozců a válečných vdov. Největšího rozkvětu sirotčinec zaznamenal za správce Ladislava Klenky. Jeho manželka Hana Klenková byla v ústavu vychovatelkou. Je to dcera Vojty Beneše, bratra prezidenta Edvarda Beneše. Sirotčinec zde stále je. Dnes je to Dětský domov se školou.

I Načeradec se může pochlubit svými významnými osobnostmi jako je František Matějovský, narozený v roce 1874, člen činohry Národního divadla.

Neméně významnou osobnou je i František Jaromír Rubeš, narozený roku 1814. Zasloužil se ve 30. letech 19. století o národní uvědomění v Načeradci. Byl také básníkem.

Od sedmdesátých let 19. století se v Načeradci probouzí spolková činnost. Spolky byly v každé obci vždy nejdůležitějšími nositeli kulturního dění. V Načeradci vznikl jeden z prvních ochotnických spolků.

K nejvýznamnějším spolkům Načeradce patřila Tělovýchovná jednota Sokol, která byla založena před počátkem války. Zakládající členové však zahynuli na frontách. Obnova proběhla po válce. V roce 2004 oslavila jednota výročí 85 let. V Načeradci působil také malý turistický oddíl. Byl založen oddíl kopané v roce 1919 – SK Blaník.

Činorodý byl i divadelní odbor Sokola. Načeradští ochotníci vždy vynikali hodnotnými inscenacemi.

Kultura v 50. letech se omezila na oslavy významných výročí, dělnického hnutí, mezinárodních událostí ve formách průvodů, přednášek, proslovů, štafetových běhů... Okolo roku 1960 nabraly spolky druhý dech. Kulturní a společenské akce v podobě plesů, tanečních zábav pořádali hasiči.

V obci se nyní nachází základní a mateřská škola, knihovna a dům s pečovatelskou službou. Sportovní využití můžou lidé najít na místním sportovišti v podobě fotbalového hřiště, dětského hřiště, tenisového hřiště a hřiště pro plážový volejbal.

Abych mohla vypracovat tyto všechny body, potřebovala jsem zapátrat v dokumentech, ze kterých bych mohla čerpat. Poprosila jsem mojí tetu, která byla načeradeckou kronikářkou. Půjčila mi knihy a fotografie, které bych mohla okopírovat. Od své tety jsem získala vše, co jsem potřebovala k této práci. Moc jí za to děkuji!

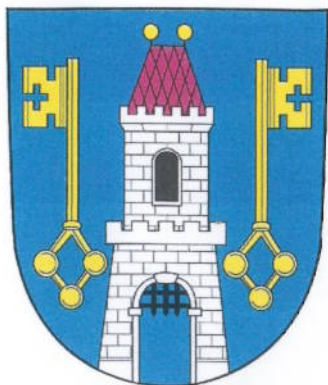
Při psaní této práce jsem se dozvěděla spoustu nových informací. Naučila jsem se, jak hledat v odborných knihách. Při diskuzi s tetou jsme se hodně nasmály. Strávily jsme spolu spoustu času. Je moc hodná, že se mi tak věnovala.

Nemáme u nás v okolí takových památek jako například v Praze nebo jinde ve městech, ale tady máme velmi krásnou a klidnou přírodu, nad kterou se tyčí Velký Blaník. Je to okouzlující pohled právě na tuto horu, když si představíte, že v ní spí naši rytíři.

Zde jsou knihy, ze kterých jsem čerpala informace:

Eva Procházková: Načeradec. Dějiny městečka a okolních obcí.

Jaroslav Pouzar: Podblanickou minulostí.

95. Znak městečka Načeradec.

96. Novodobý otisk městského pečeti
s opisem SIGILLVM.NACZ-ERA.DENSIVM údajně z roku 1437.

97. Načeradecký misál z konce 13. století.

Č.1. FRANTIŠEK JAROMÍR RUBEŠ
Narozem v Čížkově 16. I. 1814, zemel ve Skutči 10. VIII. 1853.
(Obraz dle litografie Frant. Šira z r. 1845.)

15. František Jaromír Rubeš

František Matějovský (1874-1850)

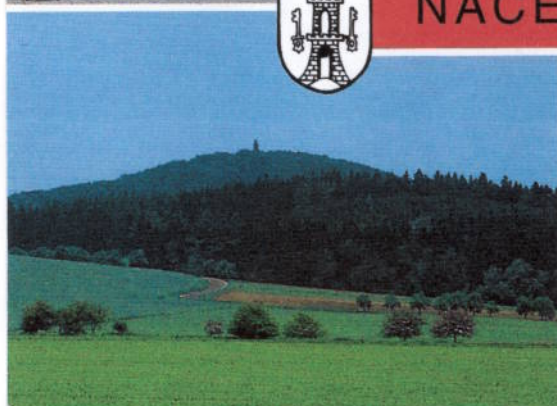
Obrazová příloha:

NAČERADEC

NAČERADEC

PETRA KURKOVÁ
25 A MĚ NAČERADEC
Lhokcha' 170
157 08 Načeradec

6. třída

KŘÍŽOV

O Obci

Obec byla založena asi v polovině 14.století louňovickým klášterem. Zpracovávala se zde v této době železná ruda, což je potvrzeno archeologickým nálezem. První písemná zmínka o Křížovu pochází z roku 1405. Křížov patřil louňovickému panství. Byl zde poplužní dvůr od louňovického velkostatku a byl rozparcelován beze zbytku v 1.pozemkové reformě roku 1924.

V roce 1913 byla v Křížově postavena škola. Na památku zrušení nevolnictví byla na návsi v roce 1794 postavena kaplička. Obyvatelé obce se živilí převážně zemědělstvím a řemesly.

V dnešním Křížově žije asi 100 obyvatel. Tato obec se nachází na samém úpatí hory Velký Blaník. Z Křížova na rozhlednu Velkého Blaníka vede pro turisty lesní stezka. Křížov je jednou z obcí, která patří do chráněné krajinné oblasti. Kromě místních obyvatel, podnikatelů a soukromých zemědělců působí v Křížově soukromá firma, jež zaměstnává obyvatele nejen z Křížova, ale i blízkého okolí. K přátelským posezením se scházejí občané a místní spolky v budově bývalé školy.

Nachází se

Sbor dobrovolných hasičů, Firma Motoron, Stará Škola

Kryštof Adam 6.tř.

Ša MŠ Načeradce
LHOTECKÁ 170
Načeradce
157 01

Malý Blaník a okolí

Malý Blaník se tyčí do výšky 564m n. m., někde se uvádí výška až 580m n. m. Jméno Blaník je možná odvozeno od keltského slova Blaniak.

Malý Blaník je součástí CHKO Blaník, která byla vyhlášena 29. prosince roku 1981. Největší obcí v CHKO Blaník jsou Louňovice. A jejím územím protéká řeka Blanice.

Ve zdejší CHKO nalezneme jak kulturní, přírodní, ale také geologické dědictví. Nacházejí se zde vzácné druhy živočichů – např. netopýr černý nebo netopýr velký, ledňáček říční,

Ledňáček říční

střevlík, hrachovka obecná a další. Také zde najdeme rostlinné bohatství – např. ptačinec žabinec, lilie zlatohlávek a další. Z geologie se zde vyskytují ortoruly, ale na většině území se vyskytují pararuly a aplit. Pokud nahlédneme do kulturního dědictví, tak se jedná hlavně o pověsti – a to o blanických rytířích, které všichni velmi dobře známe z Pověstí českých od Aloise Jiráska.

Ale rád bych hovořil o Malém Blaníku, který není tolik známý jako Velký Blaník. Na vrcholu Malého Blaníku se nacházejí zbytky středověkého hrádku, který byl dobit husity r.1420. Dále se nachází zřícenina kaple svaté Máří Magdalény.

Zřícenina na Malém Blaníku

Její půdorys tvoří osmiúhelník komponovaný do elipsy s přilehlou sakristií, pod kterou byla jeskyně s poustevníkem Pavlem. Pocházel z Polského Krakova. Chodíval po kraji a ve vesnici navštěvoval lidi, kteří mu za modlitbu dávali jídlo. Za panování Josefa II. Byla kaple i poustevna zrušena. Poustevník zde ještě nějaký čas přebýval. Život potom dožil v jeskyni na nedalekém zlatodolu Roudný. Dnes roste uprostřed zříceniny veliký smrk starý cca 160 let, kterému se říká „Mnich“.

V úbočí Blaníků se nachází městys Louňovice pod Blaníkem. Ve starých spisech nalezneme Lúnovice či Lunovice. Což vychází ze skutečnosti, že městys byl založen mezi dvěma vrchy Blaníky – tedy v samém lůně. I zde nalezneme kulturní bohatství. Jsou to např. zámek, kostel Nanebevzetí Panny Marie a zbytek zdi, dříve ženského premonstránského kláštera. Ten byl založen r. 1141 Gertrudou, manželkou krále Vladislava II. Jedna z legend praví, že klášter byl propojen tajnou chodbou s Malým Blaníkem, kterým mohly jeptišky ve chvílích nebezpečí utéci.

Zbytek klášterní zdi

Informaci jsem získal od paní učitelky z Louňovic
- p. učitelka Hana Dittrichová

Pavel Duda
Žižka MŠ Načeradce
Lhoketka' 170
Načeradce
157 08

6. 11.

Pravětice

Pravětice, ves, stranou dvůr Štamberk. Nejstarší paměti táhnou se k roku 1384. Bývalo zde sídlo rodů rytířů Pravětických z Pravětic, jenž užívali v erbu šípu k pravé straně obráceného. Vladyka Ludvík z Pravětic, který roku 1384 daroval kostelu načeradskému 1 kopu grošů úroků na výroční mše, jest nejstarší známý člen toho rodu. Roku 1545 Štaštný Pravětický z Pravětic prodal Pravětice městu Táboru, které je pouze dvě léta užívalo, neboť roku 1547 ztratil Tábor v pokutě za neposlušnost císaři a králi Ferdinandu I. všakeré své bohaté zboží, které od královské komory koupil pan Jan z Perštejna. Tento postoupil Pravětice po roce Přechevi Popovskému z Bezejovic a ten zase své dceři Mandelíně, provdané za rytíře Skuhrovského ze Skuhrova na Louňovicích. Poté pak je dědil syn Oldřich Skuhravý, který tvrz pustou Pravětice a ves se dvorem Jindřichu Dvoreckému z Olbramovic a na Načeradci prodal.

2. „Pamětní knihy obce Pravětice“ Z minulého století

(paměti nejstarších občanů Jana Richtra a Čeňka Halašky). V minulém století čítala obec 13 statků a 2 chalupy, z nichž bylo 7 neobydlených, následek to napoleonských válek, neboť občané byli nuceni svá obydlí opustiti. Statek č. 3 náležel poddanstvím k panství vožickému, statek č. 13 „špitátu načeradskému“ a ostatní poddanstvím k panství načeradskému. Povinná robota v týdnu byla 3 dny. Po roku 1848 (zrušení roboty) začaly se statky dělit na půlky. Takže obec čítala již 35 čísel. Ve válce roku 1866 bylo 7 občanů, kteří všichni z války se vrátili. Po válce rozšířila se v obci nemoc cholera, která si vyžádala 26 lidských životů. Kaplička stojí

ve středu obce, byla vystavena kolem roku 1820 a zasvěcena sv. Prokopu. Roku 1898 založen byl „Hasičský sbor“ a téhož roku zakoupena stříkačka, náčiní a postavena schráň nákladem 860 zlatých.

.....
Dle vypravování občanů bylo v našem kraji 29. července r. 1903 veliké krupobití s průtrží mračen a neobyčejnou vichřicí. Kroupy a vichřice zničily vše. Jeden strom neobstál, lesy byly vyvrácené, zvěř utlučena, úroda 100% zničena, domy otlučeny a okna rozbita. Pomoc postiženým byla poskytnuta okr. hejtmanctvím.

.....
28. srpna 1925 došlo k definitivnímu usnesení obecního zastupitelstva o stavbě školy. Usnesením byla stavba školy zadána Ing. Frant. Maříkovi, staviteli v Benešově nákladem 206 tis. Kč. Stavba dokončena byla 26.8.1927.

.....
V Pravěticích je dnes 29 trvale hlášených občanů, z toho 4 děti.

dospělý - 25

děti - 4

celkem - 29

Pravětice

Pravětice je malá vesnice, část obce Načeradec v okrese Benešov. Nachází se asi 3 km na jihozápad od Načeradce. V roce 2009 zde bylo evidováno 44 adres.^[1] V roce 2001 zde trvale žilo 35 obyvatel.^[2]

Pravětice je také název katastrálního území o rozloze 4,34 km².^[3]

Pravětice	
charakter sídla:	malá vesnice
obyvatel:	35 (2001)
domů:	44 (2009)
PSČ:	257 08
součást obce:	<u>Načeradec</u>
okres:	<u>Benešov</u>
historická země:	<u>Čechy</u>
katastrální území:	Pravětice (4,34 km²)
zeměpisné souřadnice:	49° 35' 46" s. š., 14° 52' 37" v. d.

Kateřina Janoušová
 25 a 15 načeradec
 Lhokcha' 270
 Načeradec
 257 08

G. H.